

[Mads Eg Damgaard.]

forhånd er klar over. Der var dog ting i handelsministerens svar, der gav mig en lille trøst, nemlig det, at han siger, at hvis der er særlig store prisstigninger på udenlandsk indkøbte råvarer, kan man få dispensation. Men jeg er ikke særlig tilfreds med, at handelsministeren mener, at det i al almindelighed skal være kostprisen, der skal ligge til grund for de kalkulationer, man skal køre efter, for hvis man skal drive en virksomhed, er man nødt til at have penge nok til at anskaffe sig det samme kvantum varer, som man sælger, ellers vil virksomheden snart være færdig.

Nu er det sådan, at i de sidste 6-12 måneder er der sket meget store prisstigninger inden for visse råvarer. Det er tekstilindustrien, jeg kender mest til, og jeg kan meddele handelsministeren, at f. eks. den del af tekstilindustrien, der bruger uld og uldgarn, har haft et meget stort tab i de sidste måneder, idet prisstigningerne for uld og uldgarn har andraget over 100 pct. inden for de sidste 12 måneder.

Sidste år brugte vi her i landet 10.000 t uld og uldgarn. De kostede 150 mill. kr. Hvis man forestiller sig, at man skal lægge indkøbsprisen, altså kostprisen, til grund for sine kalkulationer og dermed sælge disse varer efter disse priser, vil man komme til at mangle 150 mill. kr. mindst for at kunne indkøbe det samme kvantum råvarer. Jeg vil derfor gerne spørge handelsministeren, hvor han har tænkt sig, at den del af tekstilindustrien, der bruger uldgarn og uld, skal hente disse penge.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg ved ikke, om hr. Mads Eg Damgaard har draget den konsekvens af sine bemærkninger om, at der har været tale om overordentlig stærkt svingende verdensmarkedspriser, at foretage den i loven mulige henvendelse om dispensation til monopoltilsynet og monopolrådet, men som sagt, der findes en sådan dispensationsmulighed, hvis man kan påberåbe sig stærkt svingende verdensmarkedspriser.

På den anden side tror jeg da også, at hr. Mads Eg Damgaard og jeg er enige i, at det, der i en aktiv konkurrencesituation bestemmer en vares pris, er, hvad forbrugeren vil give for den, og at formålet med en pris-

avancelov fortrinsvis er at beskytte netop forbrugerne.

Så må jeg måske have lov til i al stilfærdighed at sige, at den pris- og avancelov, som hr. Mads Eg Damgaard indirekte kritiserer, ikke er mit barn. Det er ikke engang mit partis barn. Jeg mener endda at vide, at mit parti havde nogle ret kraftige indvendinger mod denne lov, og jeg synes, det er værd at glæde hr. Mads Eg Damgaard med at sige, at den nu skal revideres. Lad os så lade også hr. Mads Eg Damgaards synspunkter indgå i revisionen, men huske, at meningen med en sådan lovgivning først og fremmest vil være at tilgodese forbrugernes problematik.

Mads Eg Damgaard: Jeg tror, det er den danske industri og også undertegnede ret ligegyldigt, under hvilken minister monopol- og prisloven er blevet til. Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at man blot inden for den del af industrien, der bruger uld i dag, taber 3 mill. kr. om ugen.

Jeg takker naturligvis handelsministeren, fordi han vil tage spørgsmålet op ved en eller anden lejlighed, men jeg beder ham forstå, at det er nu, det drejer sig om, det er i eftermiddag, det drejer sig om, for ellers risikerer vi, at man ikke til de danske forbrugere sælger varer, der indeholder uld f. eks., og det er jo en meget kedelig situation, idet samtlige virksomheder meget gerne vil betjene deres kunder, og da ikke mindst kunder i hjemlandet, så jeg beder ham altså om at gøre noget over for monopolrådet, så meget mere som man, hvis der er tale om faldende priser, skal bruge disse faldende priser til sine kalkulationer; ellers gør man noget ulovligt. Så er det da helt vanvittigt, at vi ikke må bruge de højere priser, som vi skal købe nye varer hjem til.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg må bedrøve hr. Mads Eg Damgaard med, at jeg ikke har i sinde at fortælle monopolrådet, hvordan det skal opføre sig, alene af den grund, at det er ikke forudsat i lovgivningen. Det er og har altid været forudsat i dansk pris-, avance- og monopollovgivning, at monopolrådet havde sin absolutte selvstændighed, uafviselig af ministeren, og at utilfredshed med monopolrådets afgørelser kun kunne komme til udtryk ved et ønske